



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Tiberius imperator coacto magno contra Cosroem exercitu, illum
Ductore militum Iustiniano, ab Romanorum ditone repulit. Caput XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

111
 torem Romanum deceat liberaliter dare. Aurū verò adul-
 terium existimavit, quod cum subiectorum lachrymis col-
 lectum est. Qua re inductus, tributum vnus integri annū
 vectigalibus condonat. Quinetiam prædia, quæ Ardama-
 nes tributis impositis ferè labefactauerat, quasi in liberta-
 tē vindicauit, & non modò damnum pro eius magnitudi-
 ne, sed etiam cum fcenore sarciiuit. Atque iniquas largitio-
 nes, pro quibus alij Imperatores suos subiectos magistrati-
 bus pro libidine abutēdos exponere et quodā modo diuē-
 dere cōsueuerant, remisit: cauitque per leges ne quid eius-
 modi in posterum committeretur.

*Quod Tiberius imperator coacto magno contra Cosroem
 exercitu, illum Ductore militum Iustiniāno, ab
 Romanorum ditione repulit.*

Caput XIII.

IDEM Tiberius, cū pecuniam male & iniquè partam
 ita collocasset, sicut ratio & æquitas postulabat, res ad
 bellum faciendum necessarias parare, ingentem cogere
 exercitum virorum facile præstantissimorum tam ex gen-
 tibus transalpinis circiter Rhenum incolentibus, quàm ex
 cisalpinis, quinetiam ex Massagetis, alijsque ex genere Scy-
 tharum, ex Pæonia præterea, Mysia, Illyria, & Isauria colle-
 ctorum, adeò vt propè centum quinquaginta turmas equi-
 tum lectissimorū instructas haberet: quorū subsidio Chos-
 roë, qui statim post Daras expugnatas, tempore æstiuo in
 Armaniā inuaserat, indeque iter versus Casaream vr-
 bem Cappadociæ primariā susceperat, penitus profligauit:
 Iste Chosroes tam insolenter se gessit aduersus imperium
 Romanum, vti cum Imperator legatos ad eum misisset, il-
 lis ne se quidem adeundi potestatem facere dignaretur, sed
 iuberet eos Casaream vsque sequi. Ibi nanque se cōcilium
 de eorum legatione initurum dixit. Postquam verò exerci-
 tum Romanum ex aduerso sibi occurrentem, & à Iustinia-
 no fratre Iustini, qui tam miserabiliter interfectus fuit, gu-
 bernatum, & armis firmè munitum, & tubas classicum ca-
 nētes, & signa ad pugnā sublata, & milites acutè vociferan-
 tes, &

ees, & in acie pulchro ordine locatos iram & furorem anhelantes, & tantum ac tam egregium equitatum, quantum nemo aliquando ex Imperatorum numero vel ipsa cogitatione conceperit, animaduertit, vehementer obstupefactus, præ re tam insperata inexpectataque ex intimo pectore ingemuit, & prælium exordiri noluit. Eū igitur pugnam differentem, cunctantem, terentem tempus, & callide ludificantem Curs Scythæ, qui dextro cornu exercitus Romani præfuit, adortus est: & cum Persæ impetum eius ferre non possent, sed aciem penitus desererēt. Curs magnam cædem hostium fecit. Postremum agmē à tergo inuadit: ubi apparatus tum Chosrois, tum totius exercitus locatus fuit. Caput thesaurum Regis vniuersum, & omnem præterea apparatus bellicū, idque Chosroe inspectate toleranteq; atq; hoc potius perpetiendum arbitrante, quàm Curs impetu facto in ipsam irrueret. Curs igitur cum suis magna pecuniæ vi, & multis spolijs potitus est: iumenta cum sarcinis, inter quas ignis fuit, quem pro Deo coluit Chosroes, abducit: atque Persarum exercitu repulso, lætum præua canens, sub crepusculum redit ad suos, qui iam stationes, in quibus ordine locabantur, reliquerant. Et adhuc neque Chosroes, neque illi præliari cœperant, Sed quædam duntaxat velitates pugnæ factæ sunt. Sicubi singuli ex utroque exercitu, uti fieri solent, cum singulis congregerentur. Chosroes autem ingenti rogo noctu accenso, prælium nocturnum instituit. Ac cum Romani duos haberent exercitus, illum, qui versus septentrionem erat, intempesta nocte adoritur. Quo repente & de improviso pedem referente, Melitinam urbem sitam in proximo, præsidijs nudatam, atq; prorsus desertam, à ciuibus inuadit, qua igne absumpta, parat se ad Fluuium Euphratem traiiciendum. Vbi verò copiæ Romanorum in vnum coactæ, cum sequi cœperunt, ipse metuens de salute sua, conscenso elephante, fluuium transmittit: magna autem pars exercitus sui tranando flumine, vndis obruta est. Quam submersam cum accepisset, maturè decessit. Itaque Chosroes hoc postremum supplicium pro insana temeritate contra Romanos admissu luēs, vna cum suis, qui supererant, in orientem reuertit. Ibi autem pacis habuit inducias, ne quis eū inuaderet. Iustinia-

Qq

nus vero

EVAGR. HISTORIAE

111
nus verò incurfione cum toto exercitu in fines ditionis Perfarum facta, tota hyeme ibi commoratus est, nemine quicquam omnino ei exhibenti moleftiarum. Circiter vero Solstitium æftiuum redit, nulla parte exercitus amiffa: atque in finibus, quibus Romanorum & Perfarum imperium terminatur, cum magna vitæ prosperitate & rerû gestarum gloria totum æftatis tempus contriuit.

Quod Chosroes cum se superatum pugna dolenter tuliffet, mortuus est, filio suo Hormisdæ Perfarum imperio relicto.

Cap. XV.

CHosroes autem ingenti doloris cumulo oppressus, animo fracto & ancipiti cura debilitato languens, crebris deniq; & varijs ægritudinis fluctibus demersus, miserandum in modum interiit: ac legem, quam scripsit, ne rex Perfarû in posterum contra Romanos arma ferret, velut sempiternum suæ fugæ monumentum post se reliquit. Quo extincto, Ormisdæ eius filius regnum capescit: de quo in præsentia omitto dicere, quandoquidem res deinceps exponendæ, me ad se vocant, & sermonis nostri cursum eo transferri expectant.

Quinam tum temporis præcipuarum ecclesiarum Episcopi fuerunt.

Cap. XVI.

*Benedi-
ctus voca-
tur à Pla-
tina.*

CVm Ioannes, qui alio nomine Cælinus dicebatur, ex vita migrasset, Bonofus episcopus Romani suscepit gubernacula: cui successit Ioannes alter: hunc rursus secutus est Pelagius. Episcopatum autem Constantinopolitanum, post Ioannem, Eutychius, qui etiam antea eundem rexerat, capescit. In sedem vero Alexandrinam, Apollinario mortuo, Ioannes successit: post quem Eulogius. Ad episcopatus Hierosolymitani gradum post Macarium ascendit Ioannes, qui in monasterio, quod

ἐν τῷ ἱεροῦ